

TerPlekkePoeem geschreven voorafgaand (12 augustus 2026) aan de opening (14 augustus 2026) van de herinrichting van het Geelbroekerveld om daar uit te spreken:

LAAT MAAR GEBEUREN

“Laat maar gebeuren”
zei ik tot mezelf
gewoon hier zijn
en ja laten gebeuren
met de zintuigen open
en die dan voelen werken

in de ruimte die wordt geboden hier
dat je kunt kijken en zien wat zich aandient
een leegte zeg je?
een leegte die stilte huist
wanneer er niet een brullende trekker
wanneer er niet een cluster babbelende haastige fietsers
dan weer stilte
daar de bomen en boompjes
die verhalen bekleden
waar je niet achter maar in moet zien te komen
door stil te zijn open-baren die zich
in de verte een trekker doel-gericht
de wind waait wat die waaien kan
net zat hier nog een man
die vertelde van toen
een fietser in het toeristenseizoen
alles en allemaal verbonden in wat gebeurt
zoals die mevrouw met haar hond
zoals die auto met een handgebaar-groet
zoals ik hier zittend kijkend in me opnemend waar nemend
want ja het is waar
dat het leeft
dat dat je om-geeft
dat je het in kunt ademen
en laten gebeuren
je hoeft de weg niet te weten
die ont-staat wanneer je je beweegt
er zijn ook de wandelaars met kaart in de hand
genietend door dit mooie land
waar het vlak is
voor de open geest een onderdak is

het bosje met bomen en boompjes
vol verwachting hopend op een toekomst
met rust ruimte stilte
waar wind waait en hun stammen streelt
vlindertjes dansend
zoemende insecten
en ja ruimte **ruimte ruimte**
een zandpad
looppad
stilte
open
verweerde dappere bomen vol van wat was
niemand weet wat nog over ze zal komen
in dit ruime veld
met vogeltjes in gesprek
alles wat je zou willen verklaren
is een spraakgebrek
laat het stilte zijn
meer dan slechts zwijgen zijn
“laat maar gebeuren”
zei ik tot mezelf
en nu dus hardop
hier
waar de koffie
waar gewandeld
waar bijgepraat
waar aanvaard
waar ervaren
waar her-opend